

соціально-побутовому напрямах» [1]. Країна має значний досвід у цій сфері, що заслуговує на системне узагальнення і оприлюднення не лише в соціальному, а й у науковому сенсі. Проте, як показало наше дослідження, глибоких розробок цього явища в педагогічному плані на сьогодні немає.

Тож у ході наших подальших досліджень маємо намір проаналізувати, зокрема, роль студентства в роботі громадських організацій, де вони, з одного боку, дозволяють усунути дефіцит людських ресурсів, здатних на безоплатній основі включатися до вирішення нагальних проблем свого населеного пункту, регіону, а з іншого – отримує безцінний організаційний досвід і формується як активна, небайдужа до життя інших людей особистість, гідний громадянин своєї країни.

Список використаних джерел:

1. Мусевич А. Волонтерська діяльність студентів під час навчання у ВНЗ / А. Мусевич, О. Остапчук [Електронний ресурс]. – Режим доступу до дж. <http://eprints.zu.edu.ua/21806/1/%D0%90%D0%BD%D0%B0%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%81%D1%96%D1%8F%20%D0%9C%D1%83%D1%81%D0%B5%D0%B2%D0%B8%D1%87.pdf>
2. Сальніков С. З. Громадянська активність студентства як основа сучасного демократичного суспільства / С. З. Сальніков [Електронний ресурс]. – Режим доступу до дж. http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILEA=&2_S21STR=Npchdusoc_2014_234_222_29
3. Шевчук Н.І. Формування громадянських якостей студентської молоді – інвестиції в майбутнє України / Н.І. Шевчук // Соціально-педагогічні засади формування громадянської відповідальності у студентів: збірник матеріалів.– Київ, 2019. [Електронний ресурс]. – Режим доступу до дж. <http://xn--d1acjtrgde.kiev.ua/2019/04/30/formuvannya-gromadyanskyh-yakostej-studentskoyi-molodi-investyctziyi-v-majbutnye-ukrayiny/>

ФОРМУВАННЯ МАТЕМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛІВ ПРИРОДНИЧО-НАУКОВИХ ДИСЦИПЛІН

Дудик М.В.
(Умань, Україна)

Одним з елементів реформування сучасної середньої освіти в Україні є запровадження у старших класах гуманітарного профілю інтегрованих курсів природничо-наукових дисциплін. Необхідність забезпечення закладів середньої освіти кваліфікованими педагогічними кадрами актуалізує дослідження змісту освітньо-професійних програм підготовки педагогічними університетами країни бакалаврів освіти з напрямку «Природничі науки» [1]. Важливою складовою цієї підготовки є формування математичної компетентності майбутніх вчителів природничо-наукових дисциплін.

Відмінною рисою природничих наук (астрономії, біології, фізики, хімії) є широке використання математичного апарату для формулювання законів і розв'язання різноманітних задач своєї галузі. Математизація найбільш властива фізиці, яка є лідером серед інших наук з запровадження математичних методів. У меншій мірі математичні методи використовують в астрономії та хімії, і набагато важче піддаються математизації біологічні явища та їх закономірності через надзвичайну складність об'єктів живої природи.

Базова математична підготовка студентів спеціальності 014.15 Середня освіта (Природничі науки) здійснюється при вивченні вищої математики, яка відноситься до обов'язкових дисциплін з циклу фундаментальної підготовки і включає такі розділи, як

основи лінійної і векторної алгебри, аналітична геометрія, диференціальне та інтегральне числення, звичайні диференціальні рівняння і ряди. Проте, цих розділів вищої математики недостатньо для засвоєння студентами окремих дисциплін науково-предметної підготовки та вільного вибору, склад яких в освітньо-професійній програмі спеціальності може бути різним (теоретична фізика, астрофізика, різні розділи хімії і біології тощо). У зв'язку з цим доцільно передбачити у блоці дисциплін вільного вибору студентів додатковий курс вищої математики з умовною назвою «Математичні методи природничих наук».

При формуванні змісту програми дисципліни «Математичні методи природничих наук» передусім слід керуватись потребами науково-предметної підготовки випускників спеціальності Середня освіта (Природничі науки). Враховуючи, що основним методом теоретичного дослідження природних явищ є їх зведення до моделей, вивчення дисципліни повинно розпочинатись з розділу «Математичне моделювання» для ознайомлення студентів з його принципами і прикладами успішного застосування у різних галузях природознавства. Вивчення основ векторного і тензорного аналізу, теорії функцій комплексної змінної, варіаційного числення потребують перш за все такі розділи фізики як механіка, електродинаміка, теорія відносності, а також астрофізика і космологія. Потреби фізики і хімії вимагають включення в програму дисципліни «Математичні методи природничих наук» розділу «Рівняння математичної фізики», який розглядає методи розв'язання диференціальних рівнянь в частинних похідних. Внаслідок стохастичності багатьох фізико-хімічних і біологічних процесів безумовно необхідним для всіх компонент природознавства є апарат теорії ймовірності і математичної статистики. Відображенням сучасних тенденцій у засобах природничих наук повинно стати вивчення чисельних методів та інформаційних технологій, які базуються на використанні комп'ютерної техніки і прикладних програм дослідницького призначення.

Список використаних джерел:

1. Мартинюк М., Декарчук М., Хитрук В. Теорія і методика підготовки «бакалавра освіти: природничі науки» на засадах інтегративного освітньо-галузевого підходу. Наукові записки. Випуск 11. Серія : Проблеми методики фізико-математичної і технологічної освіти. Частина 4. – Кропивницький: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2017. – С. 80–85.

МЕТОДИ ПІДБОРУ КАДРОВОГО РЕЗЕРВУ НА ЗАВОДІ «ТОВ ТЕПЛОІНТЕХ»

Дяденко А.Е.

(Полтава, Україна)

Сучасні умови розвитку підприємств, що розвиваються, характеризуються підвищенням ролі підбору кадрового персоналу. Керівники, які не вміють керувати собою для підвищення ефективності своєї діяльності, не зможуть ефективно управляти колегами і підлеглими. Управління по підбору кадрового персоналу в значній мірі здійснюється на особистому прикладі.

Разом з тим, в Україні склалася ситуація, коли управлінню персоналом не приділяється достатньо уваги, технологія розробки і прийняття кадрових рішень є недосконалою і науково необґрунтованою, у більшості випадків відсутня орієнтація на досягнення соціальної ефективності в управлінні персоналом. Це пов'язано з існуванням ряду проблем в області кадрового менеджменту на підприємствах.

Метою управління персоналом стало спонукання працівників до розвитку їхніх здібностей для більш продуктивної праці. Ми вважаємо, що гарний керівник повинен спрямовувати своїх працівників та сприяти їх розвитку. Завдяки такій злагодженій роботі між керівником та підлеглими й отримується той результат, на який чекали.

Проте, у даний час у багатьох підприємствах відсутнє положення про кадрову службу, не відпрацьовані кадрові технології, є характерним низький рівень координації діяльності кадрової служби з іншими структурними підрозділами підприємства.